

Plážový volejbal, od roku 1996 olympijský sport, je na pohled úžasný. Rychlý, taktický, napínavý. Hraje se v plavkách, na slunci a nejlépe v bílém písku přímo u moře. Profesionálové se po hřišti pohybují lehce, dokáží odhadnout úmysl soupeře. Proto se chodí na „beach“ koukat stále více lidí.

Ve skutečnosti se za každým výskokem na síť schovávají hodiny dřiny. Pohyb na písku je fyzicky daleko náročnější než na kterémkoliv jiném povrchu. To poznáte hned při prvních krocích. Bosé nohy se nekontrolovatelně boří, při výskoku si připadáte zhruba o třicet let starší. V žádném případě to ale nevzdávejte. Po několika prvních pokusech si vytvoříte jakýsi odhad – zjistíte, že míč sice létá pomaleji než u „šestkového“ volejbalu, ale zase je potřeba k němu běžet dřív. Naučíte se pro balón spadnout (dopad na jemný mořský písek není vůbec nic nepřijemného). Je určitě dobré mít alespoň základy volejbalové techniky a nějakou tu fyzickou kondici. Pokud ale nemáte, nevadí. Hlavně budete trpěliví.

Santa Monica, Kalifornie: začátky

Počátky plážového volejbalu sahají do roku 1920 (halová varianta byla tehdy na světě už téměř 30 let). Na pláži Santa Moniky v Kalifornii vznikly první kurty, kde proti sobě hrály nejdřív šestičlenné, později čtyřčlenné týmy (zpravidla celé rodiny). Na sklonku 20. let se počet hráčů definitivně ustálil u dvou na každé straně.

V roce 1930 se „beach“ objevil v Bulharsku, Francii, Lotyšsku a Československu. Druhá světová válka vývoj zpomalila, ale hned po ní se z kratochvil začal stávat oficiální sport a zároveň součástí kalifornského životního stylu.

Už v roce 1947 se na kalifornské State Beach konal první oficiální turnaj, zatím ještě nedotovaný. O rok později se pak do dění vložila firma Pepsi a vítězům turnaje věnovala basu lahví s osvěžujícím nápojem.

Plážový volejbal

Snímek: ČTK

V průběhu padesátých a šedesátých let se beach dostal na jižní část amerického kontinentu (hlavně do Brazílie) a rozšířil se i v Evropě. Prize money na turnajích rychle rostla – z lahví Pepsi se staly tisíce dolarů. Následující dvě dekády pak znamenaly zásadní vývojovou etapu – z plážového volejbalu se stala mezinárodní záležitost.

V roce 1996 získal beach oficiálně status olympijského sportu. Hry v Atlantě byly obrovskou událostí, velkým mezinárodním měřením sil, z něhož vyšli vítězové Američané Karch Kiraly (jemuž v té době bylo 36 let) a Kent Steffes.

Dnes je z plážového volejbalu velká atrakce, byznys a také životní styl. Turnaje Světové série pod záštitou FIVB jsou dotovány stovkami tisíc dolarů, zápasy přenášejí televizní stanice po

celém světě, hráči pózují na reklamních billboardech. Ale na druhou stranu – dřina zůstává pořád stejná.

U nás se beach rozšířil na začátku 90. let. Čeští hráči se poměrně rychle dostali mezi světovou špičku. Na olympiádě v Atlantě skončil pár Marek Pakosta – Michal Palinek třináctý, o čtyři roky později v Sydney měla Česká republika zastoupení i v ženském turnaji.

Chcete-li začít hrát, běžte se nejdřív podívat na nějaký turnaj. Načerpáte něco z taktiky. Až potom budete skutečně na kurtu, nezapomeňte se rozhybat. Několikrát oběhnete celé hřiště, protáhnete svaly. A vemte si s sebou hodně pití, hra na sluníčku je vyčerpávající.

Plážový volejbal pomůže získat výbornou fyzickou kondici, navíc zjistíte, že je ohromně zábavný. ●

Adéla Poláková

Z pravidel:

Pravidla plážového volejbalu jsou poměrně specifická a pro začátečníka možná trochu složitá. Kompletní, oficiální pravidla najdete buď na www.fivb.org/EN/beachvolleyball/rules (v angličtině), nebo si můžete objednat brožuru Českého volejbalového svazu (<http://www.volejbalcz.cz/pravidla.html>).

Základní pravidla:

Hrají dvoučlenné týmy na hřišti 8 x 16 m. Horní okraj sítě je ve výšce 2,24 m (pro ženy), resp. 2,43 m (pro muže). Míč je stejně velký, ale měkčí než míč na šestkový volejbal. Hraje se bez ztrát na dva vítězné sety do 21 bodů (případný třetí set jen do 15), rozdíl na konci setu musí být dvoubodový. Týmy si vždy po sedmi bodech mění strany (kvůli slunci atd.). Podávat je možné z celé délky koncové čáry, hráč má na podání jen jeden pokus. Blokování se – na rozdíl od halového volejbalu – počítá jako úder. Míč se při podání může dotknout sítě.

Kde hrát

- **Praha:** Camp Na Korábě, Krejčího 350, Praha 8, telefon: 02/83840612. Kurt: 160 – 300 Kč/h
- **Ústí nad Labem:** ICBV, kurty u Sportovní haly PF, telefon: 047/ 520 02 05, p. Kraka. Kurt: 100 Kč/h
- **Odolena Voda:** Beach Volley, za sportovní halou, telefon: 0603/ 260 641. Kurt: 100 – 150 Kč/h
- **Brno:** Sokolské koupaliště, Roman Plch, telefon: 0604 106 324. Kurt: 130 – 150 Kč/h
- **Opava:** Kateřinky, David Štátný, tel.: 0602/529181. Kurt: 100 Kč/h, 150 za 2 h.

Jak hrají profesionálové?

Turnaje v ČR:

www.volejbalcz.cz/beach.html

Turnaje Světové série:

www.fivb.org/EN/BeachVolleyball/Competitions/Competitions.htm